

INHOUD

Economie 2

- Polemiekt omtrent hoogte nucleaire rente valt uit in voordeel van CREG. Nu is het tijd voor politieke actie!

Ondernemingen 3

- Bedrijfswinsten en lonen CEO's stijgen, belastingen dalen

Sociaal beleid 4

- Activering van het zoekgedrag: cijfers en conclusies

Sociale ombuds 5

- Sanctie werkloosheid: duidelijkheid over de notie "voldoende rechtvaardiging" van afwezigheid

Echo regio's 5-7

- Publiek-private samenwerking in het Brussels Gewest
- Voor een meer behoeftegerichte zorg voor ouderen
- Samen voor een inclusieve arbeidsmarkt

Europa & Internationaal 8

- Sociale dumping in de EU: het voorbeeld van de vleessector
- ABVV-delegatie in Palestina

Bedrijfswinsten en superbonussen: kaarten op tafel!

De werkgevers schreeuwden het de afgelopen maanden van de daken: loonmatiging is een must en de verschillende overheden van dit land moeten dringend besparen. Maar blijkbaar geldt de loonmatiging niet voor managers. Integendeel: de superbonussen zijn terug van nooit echt weggeweest. Daarnaast is de overheid bijzonder gul voor de bedrijven: in 2010 stijgen de winsten, maar dalen de belastingen!

De Belgische beursgenoteerde bedrijven plukken vandaag de vruchten van de herstructureringen, de afvloeiingen en de verhoging van de productiviteit die ze dankzij de crisis konden doorvoeren. Hebben de werknemers er iets bij gewonnen? Wij denken van niet. Bovenop de index is slechts een loonsverhoging van 0,3 procent voorzien, en dan nog gespreid over twee jaar. Overigens ligt ons systeem van automatische indexering van lonen en sociale uitkeringen nu ook onder Europees vuur. En het waren de Belgische werkgevers die het vuur aan de lont staken.

Een kritische blik op de gepubliceerde jaarverslagen leert ons hoe royaal de werkgevers bonussen uitkeren. Carlos BRITO van AB Inbev kreeg een bonus van 3,16 miljoen euro in 2010. Zijn totaal salarispakket bedraagt daardoor niet minder dan 4,6 miljoen euro. Dat is meer dan 380.000 euro per maand. En Brito is niet alleen. In de periode 2008-2010 zijn de lonen van de topmanagers met meer dan 20 procent gestegen.

Deze vaststelling is op zich al wrang genoeg. Ze doet echter ook opnieuw de vraag rijzen naar de zin en onzin van bonussen. Zijn dergelijke hoge bonussen motiverend en hebben ze een stimulerend effect? Zullen CEO's harder werken -wat in het beste geval zou leiden tot meer tewerkstelling- wanneer hun vergoeding stijgt van 1 miljoen euro naar 2 miljoen euro? Het antwoord is duidelijk. Dat is NIET het geval.

Als we de jaarrekeningen van ondernemingen uit de Bel-20 onder de loep nemen, merken we dat de nettowinst met 37 procent is gestegen ten opzichte van 2009. Dat betekent een totale nettowinst van 16,6 miljard euro. Daar waar in 2009 sommige bedrijven nog verlies leden, konden alle onderzochte instellingen in 2010 weer winst realiseren. De grote winnaars zijn SOLVAY en UMICORE, die hun winst met meer dan 200 procent zagen groeien.

De grote bedrijven doen het duidelijk beter en maken weer winst. Van die winst moeten ze steeds minder afdragen aan de gemeenschap. De effectieve belastingvoet van de grote bedrijven uit de Bel-20 index is gedaald van 20,1 procent naar 15,9 procent. In 2010 zijn de belastinginkomsten ook in absolute termen gedaald: van 2,9 miljard euro naar 2,5 miljard euro. Sommige bedrijven betaalden zelfs géén belastingen! Dat is onaanvaardbaar, zeker tijdens een periode waarin de overheid moet besparen.

We weten dat we opnieuw het verwijt zullen krijgen dat we enkel kijken naar de Bel-20 bedrijven, die niet representatief zouden zijn voor de Belgische economie. Maar een analyse van de 500 vennootschappen die in 2009 de grootste winsten boekten in ons land, leert ons dat de totale belastingvoet 3,76 procent bedraagt! Als klap op de vuurpijl blijkt uit de jaarverslagen dat het totale personeelsbestand met bijna 2 procent is gedaald in diezelfde periode!

De tabellen met alle cijfers vind je verderop in deze editie van ECHO.

OESO bevestigt belang fiscale herverdelingsmechanismen

Een studie van de OESO geeft aan dat de afgelopen 20 jaar de inkomensongelijkheid is toegenomen in het merendeel van de geïndustrialiseerde landen. De belangrijkste oorzaken hiervan zijn de globalisering en de stijging van kapitaalsinkomsten bij hogere inkomens. België ontsnapt aan deze tendens. Ons sterk herverdelend belastingstelsel ligt aan de basis van deze opmerkelijke vaststelling.

Als remedie pleit de OESO voor een verbeterde herverdeling van inkomens door een hervorming van belastingen en beloningssystemen. De herverdelende kracht van belastingssystemen is de laatste jaren uitgehold door uitzonderingsmaatregelen in het voordeel van de hogere inkomens. Jobs zijn van het grootste belang, maar de OESO bevestigt dat deze jobs kwalitatief moeten zijn: de laatste jaren is het aantal 'werkende armen' te sterk toegenomen. Verschillen binnen de arbeidsmarkt moeten uitgevlakt worden.

Het ABVV is een pleitbezorger van performante herverdelingsmechanismen zoals een sterke sociale zekerheid, een progressieve fiscaliteit en kwaliteitsvolle openbare diensten. Het ABVV-congres van 2010 droeg niet voor niets de titel 'Solidariteit tegen ongelijkheid'. Deze strijd werpt een dam op tegen ongelijkheid, maar we mogen niet te vroeg victorie kraaien. Een kleinere inkomensongelijkheid betekent niet automatisch een afname van de armoede.

Link studie: <http://www.oecd.org/dataoecd/32/20/47723414.pdf>

Polemiek omtrent hoogte nucleaire rente valt uit in voordeel van CREG. Nu is het tijd voor politieke actie!

Het ABVV wil dat er nu een einde komt aan de oorlog om het grote gelijk omtrent de omvang van de nucleaire overwinsten, dat men de competenties van de regulator niet langer in twijfel trekt en dat er een nucleaire taks wordt geheven die de nucleaire rente maximaal afroemt.

In het unaniem advies van 16 februari 2011 van de Algemene Raad van de CREG spoorden we de regering aan de overwinsten geheel via wet af te romen. Het gaat immers om winsten die de nucleaire producenten maken ten gevolge van de versnelde afschrijvingen in het verleden, die niet zijn teruggekeerd naar de gemeenschap. Die middelen moeten worden geïnvesteerd in hernieuwbare energieopwekking, waardoor de factuur voor de consument omlaag kan, de afhankelijkheid van nucleaire stroom vermindert én de monopoliepositie van Electrabel, die aan de wortel ligt van de hele polemiek omtrent de nucleaire rente, kan worden opgebroken. Zo wordt echte concurrentie mogelijk op de energiemarkt en kunnen de prijzen dalen.

De premier gaf aan de Nationale Bank van België (NBB) de opdracht een eigen becijfering te maken van de nucleaire rente op basis van de berekeningen van de CREG en die van Electrabel. De NBB kreeg 2 weken tijd om die oefening te maken. De CREG had hier maanden voor nodig en kon tot op heden niet de hand leggen op exacte cijfers van verkoopprijzen van Electrabel. Omwille van de confidentialiteit, aldus de monopolist.

De CREG heeft de rente voor 2007 vastgelegd op € 1,75 à € 2,3 mld. Electrabel houdt het voor dat jaar op € 743 mln. De NBB schat de rente tussen € 808 en 950 mln en geeft dus Electrabel impliciet gelijk in deze polemiek.

Na de hoorzittingen van de NBB en de CREG in het Parlement (respectievelijk op 3 en 4 mei) kunnen er kanttekeningen worden gemaakt bij de methodologie van de NBB. Allicht heeft het korte tijdsbestek waarbinnen het rapport van de NBB werd verwacht de geloofwaardigheid van de oefening geen deugd gedaan. Tijdens de hoorzitting van de CREG werden ramingen gepresenteerd van de nucleaire rente voor de jaren na 2007: 2008: 1,39 - 1,56 mld; 2009: € 2,34 - 2,47 mld; 2010: € 1,23 - 1,37 mld. Gecumuleerd over de jaren 2008-2010 geeft dit een extra nucleaire rente van meer dan € 5 mld!

Het ABVV staat achter de berekeningsmethode en de cijfers van de CREG, die mee aan de basis lagen van het unaniem advies.

We betreuren dat de regering een instelling als de NBB, die per definitie onafhankelijk moet zijn, tot een cijferoorlog met de CREG heeft gedwongen. De expertise voor de berekening van de nucleaire rente ligt onbetwistbaar bij de CREG.

Het ABVV vindt dat een herregulering van de energiemarkt de beste weg is om de monopolierente, die vervat zit in de totale nucleaire rente, af te romen en om de concurrentie een kans te geven zich op onze geconcentreerde energiemarkt te begeven. Een 'single buyer'-systeem of een nationalisatie van (een deel van) de nucleaire stroom zoals in Frankrijk is voor ons de enige manier om hieraan tegemoet te komen.

In het belang van alle consumenten, in het belang van de concurrentiepositie van onze bedrijven, en om niet langer de waterdrager te zijn van een Frans concern, moet de regering dringend haar energiepolitiek in deze zin herzien.

Maureen.Verhue@abvv.be

Tabel: Schattingen van de nucleaire rente voor 2007 (€)

	CREG		Electrabel	NBB	
	min	max	1 cijfer	min	max
Productiekosten Nucleair (€/MWh)	16,97	21,37	23,8	21,7	22,4
Waarvan					
- Brandstof	5,6		7	4,05	
- Exploitatie	10,46	14,18	14,2	14,2	
- Afschrijving	0,42	1,1	1,1	0,4	1,1
- Provisie ontmanteling	0,49		1,5	3,01	
- Backup reserve			4,5	(prijscorrectie)	
Verkoopprijs nucleair (€/MWh)	59,5	66,8	40	40	42,4
Productie (MWh)	45.852.946		45.852.946	45.852.946	
Inframarginale rente (€/MWh)	38,13	49,83	16,2	17,6	20,7
Voor 2007 (€)	1.748.372.831	2.284.852.299	742.817.725	808.845.967	950.531.571

Bedrijfswinsten en lonen CEO's stijgen, belastingen dalen

Winsten stijgen

De Bel20-bedrijven hebben het afgelopen jaar 4,5 miljard (37,2 procent) meer winst gemaakt dan vorig jaar. Deze vergelijking is gebaseerd op nettowinstcijfers, exclusief de minderheidsbelangen. Uiteraard weten we wel dat de nettowinst uitzonderlijke elementen bevat. Dit neemt echter niet weg dat dertien van de negentien Bel20-bedrijven het afgelopen jaar een hogere nettowinst realiseerden. Daar waar in 2009 sommige bedrijven nog verlies leden, konden alle onderzochte ondernemingen in 2010 weer winst maken.

Belastingen dalen

De effectieve belastingvoet⁽¹⁾ van de Bel20-bedrijven bedroeg vorig jaar 15,9 procent. Een jaar eerder was dat nog 20,1 procent. Dit betekent een daling van meer dan 380 miljoen euro. Opmerkelijk is dat drie bedrijven helemaal geen belasting hebben betaald, vier andere bedrijven betaalden amper belastingen. Zo betaalt SOLVAY op

een nettowinst van 1,8 miljard euro slechts 1 miljoen euro belasting. Met andere woorden: de effectieve belastingvoet van SOLVAY bedraagt 0,05 procent!

Lonen CEO's stijgen

Bekijken we het gemiddelde, dan daalt het salarispakket van de CEO's van de Bel-20. Dat is echter volledig te wijten aan de superbonus die Carlos BRITO kreeg in 2009. Houden we geen rekening met AB-Inbev, dan noteren we een stijging van 5,38 procent!

Een andere opvallende vaststelling is dat de vergoeding voor een topman niet altijd bepaald wordt door de behaalde resultaten. DUCO SICKINGHE van TELENET en ALBERT FRÈRE van GBL zijn hier sprekende voorbeelden van. In beide gevallen daalt de winst van hun bedrijf sterk, terwijl hun eigen salarispakket maar heel lichtjes daalt.

Kristel.debacker@abvv.be

⁽¹⁾ GDF Suez is als Franse onderneming buiten beschouwing gelaten om de effectieve belastingvoet te berekenen.

Bedrijf	Nettowinst (miljoen euro)		Belasting* (miljoen euro)		Loon CEO (miljoen euro)		Personeelsbestand	
	2010	Evolutie	2010	Evolutie	2010	Evolutie	2010	Evolutie
AB-Inbev	3.252	1,2%	-1.330,00	7,5%	4,59	-37,7%	114.313	-1,87%
UCB	103	-79,9%	86,00	-151,2%	3,76	10,8%	8.898	-4,57%
GBL	641	-39,4%	0,90	-18,2%	3,74	-4,7%	34	0,00%
GDF-Suez	4.616	3,1%	-1.913,00	11,3%	3,32	-0,5%	7.393	-4,45%
Delhaize	574	11,7%	-245,00	7,5%	2,96	0,0%	103.051	-0,80%
Belgacom	1.266	40,0%	-233,00	-3,3%	2,56	6,6%	16.308	-2,95%
Dexia	723	-28,4%	-127,00	-59,6%	2,03	3,7%	27.148	-0,48%
Solvay	1.777	244,4%	-1,00	-98,9%	1,97	30,0%	16.785	-40,49%
Colruyt	330	8,3%	-145,80	15,0%	1,64	7,0%	21.149	8,66%
Telenet	89	-61,7%	-57,17	-164,4%	1,51	-5,8%	2.000	5,99%
Bekaert	368	142,2%	-139,46	311,4%	1,35	2,7%	27.089	19,91%
KBC	1.860	175,4%	-82,00	-132,0%	1,25	-22,5%	52.949	-2,28%
Mobistar	264	1,3%	-109,90	-20,2%	1,15	41,7%	1.677	13,93%
Umicore	249	237,0%	-54,21	163,6%	0,99	-1,7%	14.386	4,85%
Ageas	223	-81,6%	222,60	-170,0%	0,97	37,7%	11.707	10,31%
Omega Pharma	69	-9,6%	-15,25	31,9%	0,76	12,8%	2.130	9,51%
AVH	161	36,9%	-12,03	56,4%	1,35	20,6%	1.059	1,24%
Cofinimmo	84	158,2%	-7,22	-0,8%	0,68	13,9%	101	0,00%
Befimmo	47	235,2%	-0,65	41,2%	0,57	32,2%	40	17,65%
Totaal	16.695	37,2%	-2.559,70	-13,0%	37,16	-2,9%	428.217	-1,97%

* Som is het resultaat van de effectieve betaalde belasting, zonder rekening te houden met GDF Suez.

ISO 26000

Het ABVV heeft deelgenomen aan de eerste Belgische conferentie over ISO 26000, onder leiding van de Programmatrice Overheidsdienst Duurzame Ontwikkeling (PODDO).

De ISO 26000 is op zich geen certificeerbare norm, maar eerder een vrijblijvend document m.b.t. maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO), een soort van inventaris van goede praktijken voor duurzame ontwikkeling.

Wij zouden nu echter graag ook vooruitgang zien op het vlak van de toepassing van de inventaris, die wel stevige referenties omvat zoals de rechten van de mens, de richtsnoeren van de OESO of de fundamentele normen van de IAO, maar die nog moet worden aangevuld met een instrument dat het dwingende karakter ervan versterkt.

Anders gezegd, een intentieverklaring volstaat niet, er zijn daden nodig, en die daden moeten meetbaar zijn.

De PODDO heeft aangekondigd workshops te willen organiseren voor de vorming van vakbondsmedewerkers met het oog op het gebruik van de ISO 26000. Wij zijn bereid deze uitdaging aan te gaan, maar wensen eveneens dat onderzocht wordt hoe de norm, die momenteel niet certificeerbaar is, kan worden versterkt.

De tussenkomsten zijn online te vinden op <http://www.iso26000.be/>

**DULBEA-studie:
arbeidsmarkt
en arbeids-
ongeschiktheid**

Op vraag van het Beheerscomité van het RIZIV heeft DULBEA een studie uitgevoerd naar de eventuele impact van bepaalde sociaal-economische factoren op het stijgend aantal arbeidsongeschikte werknemers.

Om te beginnen toont deze studie aan dat de economische groei bijna geen enkele rol speelt in de evolutie van het aantal invaliden (+272 personen bij groeiverlies met 1 punt). Ook blijkt er geen betekenisvol verband te bestaan tussen het aantal werklozen en het aantal invaliden (let wel: het gaat hier niet om een analyse van de gevolgen van het activeringsbeleid in de werkloosheid).

Wel bevestigt de studie de impact van de arbeidsomstandigheden (deeltijds werk, overeenkomsten van bepaalde duur, beroep, activiteitssector maar ook stress) en van het geslacht op het arbeidsongeschiktheidsrisico. De studie onderlijnt ook dat de lage vervangingsgraad van de uitkeringen geen verklaring is voor de groei van het aantal.

Het laatste punt van de studie betreft de inactiviteitsvallen en verwijst daarbij naar de resultaten van een studie uitgevoerd door BOGAERTS en al. (CSB) in 2009. Daaruit blijkt dat de werkherleving met een minimumloon in elk geval het netto-inkomen doet toenemen, hoewel het voordeel lager is voor éénundergezinnen, die maximumuitkeringen krijgen.

Estelle.Ceulemans@abvv.be

**Activering van het zoekgedrag:
cijfers en conclusies**

De cijfers over de activering van het zoekgedrag (DISPO) in 2010 zijn bekend. Wat stellen we vast? Welke conclusies kunnen we trekken?

Verwittigingen en oproepen

Er werden in 2010 evenveel verwittigingen verstuurd als in 2009. Maar er werden bijna de helft minder oproepen voor een eerste gesprek verzonden. Dit betekent dat intussen beduidend meer werklozen werk vonden.

Aanwezigheden

De aanwezigheden op de gesprekken dalen naarmate men vordert in de reeks gesprekken (dus meer aanwezig op het eerste gesprek en minder op het derde gesprek). Hoe jonger, hoe meer afwezig. Bij de -30-jarigen is 1/3 afwezig bij het derde gesprek!

Inspanningen en evaluaties

Tijdens het 1ste gesprek zijn het vooral de 30 tot 40-jarigen die aantonen voldoende inspanningen te leveren. Bij de volgende twee gesprekken zijn het vooral de 40 tot 50-jarigen die het goed doen, met respectievelijk 71% en 62%.

De doelgroep jonger dan 30 jaar scoort in alle gesprekken het laagst. In de toekomst zou het dan ook aangewezen zijn om daar extra aandacht aan te schenken.

Wanneer men alle doelgroepen samen bekijkt, geeft het 2de gesprek het vaakst aanleiding tot een positieve beoordeling (63%) en het 3de gesprek het minst vaak. Als het tweede gesprek slecht afloopt zou er dus een alarmbel moeten gaan rinkelen, want de kans op verbetering is klein.

In 2010 stijgt het aandeel positief geëvalueerden van 53 naar 56,4%, wat uiteraard toegejuicht mag worden. Dit betekent echter ook dat ruim 40% het niet haalt!

Sancties

Wanneer de werkzoekende sanctioneerbare daden stelt (vb. werk weigeren) dan wordt dit door de gewestelijke arbeidsbemiddelingdiensten gemeld aan de RVA. Het is de RVA die de sanctie bepaalt en oplegt. Dit noemt men transmissies.

In 2010 heeft de RVA zo vanuit de gewesten 66.264 dossiers ontvangen. Samen met een stock van 2009 waren er 72.583 te behandelen dossiers waarvan

er 71.768 werden onderzocht.

In 77% van de dossiers werden er (55281) beslissingen genomen waarvan het in 41% van de gevallen ging om een sanctie of uitsluiting. Daarvan zijn er 9000 in Vlaanderen, 11.000 in Wallonië en 2.466 in Brussel.

Er waren evenveel te behandelen dossiers als in 2009, maar het sanctiepercentage lag hoger. Daar wordt echter geen verklaring voor gegeven.

Het aantal sancties als gevolg van de DISPO-procedure daalde met 15% ten opzichte van 2009. In 33,89% van de gevallen ging het om uitsluitingen van het recht op werkloosheidsuitkeringen (hetzij 5.666 gevallen). In 2010 waren er 16.720 sanctiegevallen (schorsingen, verminderingen, uitsluitingen), wat voor het eerst een daling is ten opzichte van de voorgaande jaren.

Uitstroom naar werk

Het uitstroompercentage naar werk daalt sterk volgens de leeftijd van de werkloze. Waar dit percentage in de leeftijdscategorie tussen 45 en 49 jaar 25% bedraagt, is dit in de leeftijdscategorie tussen 50 en 54 jaar (die niet onder DISPO vallen) slechts 12%. Of dit verschil te wijten is aan DISPO is betwistbaar.

In vergelijking met de toestand vóór de opstart van de activeringsprocedure stellen we voor elke doelgroep een vermindering van het aantal vergoede werkzoekenden vast:

- 20,3% voor de groep < 30 jaar, - 22,9% voor de groep 30 tot <40 jaar en - 21,9% voor de groep 40 tot < 50 jaar.

In vergelijking met de toestand vóór de opstart van de activeringsprocedure is het aantal langdurig werklozen verminderd met 30,4% binnen de groep van < 30 jaar, 41,8% binnen de groep van 30 tot < 40 jaar en met 40,7% binnen de groep van 40 tot < 50 jaar.

Toch moeten we die resultaten relativeren.

In 2010 waren er gemiddeld 327.000 uitkeringsgerechtigde werkzoekenden per maand en werden er gemiddeld per maand 11.542 verwittigingen verstuurd. Dit houdt in dat de DISPO slechts 3,5% van de werkzoekenden aangaat. De bijdrage van de DISPO-procedure tot die daling van de werkloosheid is dan ook relatief.

hilde.duroi@abvv.be

Sanctie werkloosheid: duidelijkheid over de notie "voldoende rechtvaardiging" van afwezigheid

Een werkzoekende werd voor 17 weken uitgesloten uit de werkloosheid omdat hij geen gevolg gegeven had aan de door de FOREM verstuurd oproepen. De redenen waarmee de werkzoekende zijn afwezigheden rechtvaardigde, werden als onvoldoende beschouwd.

In een arrest van 09/09/2010 merkt het Arbeidshof van Mons op dat geen enkele reglementaire tekst een definitie geeft van de notie "voldoende rechtvaardiging" waarvan sprake in artikel 51§1, 4° van het KB van 25/11/1991 houdende de werkloosheidsreglementering. Nochtans haalt het Hof uit het Samenwerkingsakkoord van 03/05/1999 tussen de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten een argument om te besluiten dat bij de beoordeling van de rechtvaardiging voor het zich niet aanmelden na een oproeping, de RVA of de rechter rekening kunnen houden, niet alleen met de ernstige en concrete objectieve vaststaande elementen, maar ook met de positieve beschikbaarheid van de werkloze, namelijk de pogingen tot

wederinschakeling die hij doet door actief naar werk te zoeken en samen te werken met een arbeidsbemiddelingsdienst om zijn persoonlijke kansen op wederinschakeling te vergroten.

In deze gaf de werkzoekende als reden voor zijn afwezigheid medische onderzoeken en geheugenstoornissen op. Hij staaft dit met bewijsstukken.

In dit verband stelt het Hof: van de werkzoekende eisen (zoals de RVA doet) dat hij de FOREM op voorhand op de hoogte brengt van zijn afwezigheid en van de reden ervan, en uit die eis afleiden dat de rechtvaardiging die bij het verhoor zelf gegeven wordt te laat komt, voegt onterecht een extra voorwaarde toe aan artikel 51.

Deze definitieve beslissing schept dus duidelijkheid over het begrip "voldoende rechtvaardiging" in een voor de werkzoekenden gunstige zin.

Arbeidshof Mons, 09/09/2010, 9e Kamer, A.R. 2009/21559.

Jean-francois.macours@abvv.be

Met stip in de agenda

26 mei 2011 van 13:30 tot 17:45 in het bijgebouw van het Justitiepaleis, Bvd Paul Janson 87 in Charleroi: de 'Conférence du jeune Barreau de Charleroi' (Conferentie van de jonge balie van Charleroi) organiseert een colloquium met als titel "Le Droit social et les jeunes" (het Sociaal Recht en de jongeren), waarbij o.a. de onderwerping aan de sociale zekerheid, de sociale hulp en startbaanpremies en -overeenkomsten aan bod zullen komen. Het inschrijvingsgeld (100 euro) omvat de handelingen van het colloquium.

Inschrijving:
a.wustefeld@avocat.be;
tel 071 36 45 89

ECHO REGIO'S

Publiek-private samenwerking in het Brussels Gewest

Op 31 maart II. keurde de gewestregering in eerste lezing een voorontwerp van ordonnantie goed met betrekking tot de publiek-private samenwerking (PPS) in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Deze ordonnantie heeft in de eerste plaats tot doel een competentiecentrum op te richten dat de regionale en lokale overheden helpt en adviseert wanneer ze op PPS een beroep wensen te doen.

Omwille van het sterk uiteenlopende vormen die een PPS kan aannemen, wil deze ordonnantie dus minder wetgevend optreden (lees dwingende normen opleggen) maar eerder het gebruik van PPS aanmoedigen en een duidelijk juridisch kader aanreiken.

ABVV-Brussel uitte in zijn memorandum voor de regionale verkiezingen van 2009 al zijn bezorgdheid over de toekomst van de openbare diensten in het licht van het steeds vaker gebruikmaken van deze PPS bij de uitvoering, de financiering en het beheer van collectieve infrastructuur en

openbare diensten. In zijn resolutie over de perspectieven eiste het congres dan ook een strikt overheidskader voor PPS.

Het ontwerp van ordonnantie werd voor advies aan de Economische en Sociale Raad voorgelegd. Het ABVV-Brussel riep op 27 april zijn syndicale raad bijeen om over de kwestie te discussiëren.

De ordonnantie wordt eerder lauw onthaald, de syndicale raad wijst onder meer op het mogelijke gevaar van privatisering van domeinen die tot het algemeen belang behoren. Nochtans wordt ook erkend dat, in de Brusselse context, het aanwenden van PPS verantwoord kan zijn om bepaalde infrastructuurwerken van algemeen belang te realiseren. Maar het ABVV eist dan wel een strikt syndicaal en overheidskader. Zo vragen wij bijzondere aandacht voor de groeiende arbeidsprecarisering die verband houdt met de problematiek van de overheidsopdrachten en het uitschrijven van de aanbestedingen.

samuel.droolans@abvv.be

PPS

In verband met de publiek-private samenwerking (PPS) vindt het ABVV onder meer dat:

- de chronische onderfinanciering van het Gewest op zich geen aanvaardbare reden is om een beroep te doen op PPS;
- de keuze moet steunen op een kosten/batenanalyse in vergelijking met een "klassieke" overheidsinvestering;
- elke PPS waarbij het onderhoud en de uitbating van infrastructuur of van essentiële diensten aan de bevolking toevertrouwd worden, afgewezen moet worden;
- de voorkeur moet gaan naar privépartners die het best scoren op het gebied van de arbeidsvoorwaarden;
- de algemene en specifieke expertise van de Brusselse administraties behouden moet blijven.

Voor een meer behoeftegerichte zorg voor ouderen

Het aantal ouderen groeit en hun aandeel in de bevolking neemt toe. Om ouderen ook in de toekomst nog goede zorg te kunnen geven moeten er keuzes worden gemaakt.

Een belangrijk maatschappelijke vraagstuk

Hoe zal men deze toenemende noden aan zorg invullen? Welke ruimte is er voor nieuwe, andere vormen van zorg? Wie kan deze zorg aanbieden? Hoe kan het aanbod beter beantwoorden aan de vraag van de gebruikers? De Strategische Adviesraad Welzijn, Gezondheid en Gezin buigt zich momenteel over deze vragen. Als lid van deze raad formuleerde het Vlaams ABVV hierop een genuanceerd antwoord.

Het Woonzorgdecreet als kader voor de ouderenzorg

In het Vlaamse Woonzorgdecreet (2009) worden wonen, zorg en welzijn losgekoppeld. De ouderenzorg is een continuüm van zelfstandig wonen, al dan niet met ondersteunende zorg van familieleden en professionele hulp over het wonen in een assistentiewoning (service flat) tot het voltijds wonen in een woonzorgcentrum (rusthuis). Ook ondersteunende diensten worden via dit decreet geregeld: het lokaal dienstencentrum, dagcentra, centra voor kortverblijf en voor herstelverblijf, ... Dit is een voldoende kader om een antwoord te bieden op de maatschappelijke vraagstukken die zich stellen.

Inzetten op een meer behoeftegerichte zorg

Hoewel iedereen de mond vol heeft van de hoogdringendheid waarmee het ganse veld van de ouderenzorg moet uitbreiden en zich beter aanpassen aan de noden van de ouderen, zijn er eigenlijk weinig gegevens voorhanden over het aanbod en behoeften op het terrein, de tekorten die er vandaag al zijn en de te verwachten evoluties. De overheid moet dus investeren in een goede **gegevensverzameling** en deze gegevens aangrijpen om een breed maatschappelijk debat te organiseren over de toekomstige uitbouw van de ouderenzorg.

De spelers op het vlak van de ouderenzorg zijn vandaag al heel divers. Naast overheden en VZW's wordt al ruim 1 op de 8 voorzieningen in Vlaanderen uitgebaat door een commerciële speler. In Wallonië en in Brussel gaat het zelfs om meer dan de helft. Het gaat dus om een soort markt, maar dit mag nooit een volledig vrije markt worden: het gaat om **sociale diensten van algemeen belang** en de **overheid heeft een grote rol** in het bepalen wie zorg kan aanbieden en onder welke voorwaarden. Elke voorziening moet een vergunning hebben en de overheid voert de controle uit. Subsidies dienen om zorg te garanderen, niet voor winstmaximalisatie. Wie subsidies ontvangt moet hier transparant over rapporteren en mag zich deze middelen nooit privaat toe-eigenen. Zo moet de investeringssteun voor gebouwen worden hervormd opdat organisaties bij verkoop van gebouwen de ontvangen steun teruggeven.

Tenslotte zijn er veel voorstanders van vraagsturende instrumenten door zorgbudgetten aan de gebruikers uit te keren zodat deze vrij hun zorg kunnen inkopen. Hiertegenover stelt het Vlaams ABVV dat er vooral nood is om in te spelen op de behoeftes die er zijn. Dus moet er in de eerste plaats en **toereikend en transparant aanbod** zijn. Hierin is het ook belangrijk dat de ouderen en hun gezin over goede **informatie** beschikken. Bovendien moet werken in de ouderenzorg ook aantrekkelijk zijn, anders wordt het onmogelijk om een toereikend en kwaliteitsvol aanbod te organiseren. Ook hier heeft de overheid dus een verantwoordelijkheid! Wel moeten zorgaanbieder billijk worden vergoed naargelang de zorgnood van de gebruiker en kan er een betere modularisering komen in de subsidies. Tenslotte staan, omwille van de betaalbaarheid van de zorg, **maximumfacturen** in de steigers voor thuiszorg en het rusthuis. Daar moet de Vlaamse regering prioriteit van maken. Want we willen zeker vermijden dat er een zorg op twee snelheden ontstaat...

fvermeersch@vlaams.abvv.be

Jouw stem in het mobiliteitsdebat

Er is een nieuw Mobiliteitsplan Vlaanderen in de maak. En elke Vlaming kan zijn of haar visie geven over hoe de mobiliteit er in Vlaanderen tegen 2020 en 2030 en zelfs nog langer moet uitzien. Dit kan via een vragenlijst op de website www.mobiliteitsplanvlaanderen.be.

De enquête loopt nog tot 29 mei 2011. Op de website vind je ook een begeleidende brochure en andere achtergrondinformatie.

Onder het motto 'Het Vlaanderen van morgen, bedenken we vandaag' is er bovendien een grootschalige bevraging opgestart voor een nieuw Beleidsplan Ruimte. Op de campagnewebsite www.ruimtevoormorgen.be kan je een test doen en je ideeën rond ruimtelijke vraagstukken doorgeven.

Heb je ideeën over aantrekkelijke steden, duurzaam vervoer of wil je gewoon je mening kwijt, aarzel niet en vul deze korte vragenlijstjes in.

Samen voor een inclusieve arbeidsmarkt

Sinds 1998 werkt het Europees Vakverbond (EVV) samen met het Europees Forum voor Personen met een Handicap (EDF) met het oog op de verdediging en de bevordering van de tewerkstelling van personen met een handicap.

Personen met een handicap vertegenwoordigen 15% van de actieve bevolking van de EU, dit zijn 8 miljoen mensen waarmee rekening gehouden moet worden om het Europees streefdoel van 75% tewerkstellingsgraad tegen 2020 te bereiken. Hun tewerkstellingsgraad ligt heel laag, terwijl hun werkloosheidsgraad dubbel zo hoog ligt als bij valide werknemers. In die context organiseerden het EVV en EDF begin maart 2011 een gemeenschappelijke conferentie waarbij ze de toegang van gehandicapten tot kwaliteitsvol werk eisten.

Op basis van een vragenlijst die aan de diverse EU-landen werd verstuurd, hebben de organisaties de samenwerking kunnen analyseren tussen verenigingen en vakbonden sinds de laatste gemeenschappelijke conferentie (Lissabon 2008). De vragenlijst gaat specifiek in op de evaluatie van de uitvoering van het **kaderakkoord** ("Voor een inclusieve arbeidsmarkt") dat op 25 maart 2010 door de Europese sociale partners ondertekend werd en dat als een sleutelinstrument beschouwd wordt voor de tewerkstelling van mensen met een handicap. Hoewel de antwoorden wijzen op een betekenisvolle verbetering van de samenwerking tussen verenigingen en vakbonden in alle landen, geven zij ook aan dat het kaderakkoord niet echt gekend is.

De vertegenwoordigers van het EVV en EDF beseffen dat de uitwerking van dit akkoord - dat stoelt op het concept van **inclusie** - van iedereen inspanningen zal vergen. Daar waar een integratiebeleid ervan uitgaat dat de mens zich aanpast aan de omgeving, gaat een inclusiebeleid uit van de responsabilisering van de samenleving met aandacht voor de verschillen.

Deze benadering waarbij men iedereen met zijn eigenheden gelijke rechten

op alle vlakken wil geven, vereist een **structurele mentaliteitsverandering**. Antidiscriminatie wetten op zich volstaan uiteraard niet om deze doelstelling te realiseren omdat een holistische, proactieve benadering vereist is. Om die verandering door te voeren, moet er dringend een **diepgaande hervorming komen van het onderwijs en het levenslang leren** om de gelijke toegang voor iedereen te verzekeren. Uitsluiting uit deze circuits (doordat er geen rekening gehouden wordt met de specifieke noden) en doorverwijzing naar gespecialiseerde circuits en diensten vormen een belangrijke belemmering voor inclusie.

Op het vlak van **werkgelegenheid** veronderstelt de ontwikkeling van een inclusief beleid zowel het **verhinderen van het ontslag** van werknemers met een handicap, als de **bevordering van de gelijke toegang tot werk** op basis van competenties, door desgevallend een antwoord te geven op specifieke noden.

In deze context is het akkoord van 25 maart 2010 van **historische waarde**. Maar dan moet er wel concrete uitvoering aan gegeven worden. We stellen vast dat, begin 2011, weinig landen hiervan werk hebben gemaakt.

De deelnemers aan de conferentie merkten onder meer op dat het akkoord toegespitst is op de responsabilisering van de sociale partners, maar ook aanbevelingen formuleert voor andere spelers van wie de betrokkenheid onontbeerlijk is voor het slagen van het inclusiebeleid. Ze riepen ook op tot waakzaamheid in het kader van een akkoord voor alle gediscrimineerde groepen, omdat het risico bestaat dat ondernemingen zeggen "sociaal" te zijn maar mensen met een handicap links laten liggen omwille van de specifieke hinderpalen die met inclusie te maken hebben.

Dit akkoord dat op eigen initiatief werd gesloten en dus niet in een richtlijn zal worden omgezet, wordt onthaald als een engagement van de sociale partners om op alle niveaus de onderhandelingen te starten.

anne.tricot@fgtb-wallonne.be

Nieuwe campagne van het Waals ABVV

Où est passé l'argent ?

(Waar is het geld heen ?)

Begin 2009 lanceerde het Waals ABVV zijn campagne «Le capitalisme nuit gravement à la santé» (het kapitalisme brengt de gezondheid ernstige schade toe). Het systeem dat wij daarbij aanklaagden, werd echter nooit in vraag gesteld. In plaats van lessen te trekken uit de crisis, willen de rechterzijde en de werkgevers ons weer hun oude recepten opleggen. Wat is er geworden van de politieke redevoeeringen waarin beloofd werd dat de werknemers niet moesten opdraaien voor de crisis?

Vandaag wil het Waals ABVV een antwoord bieden op de vraag die alle werknemers zich stellen, nl. "Waar is het geld heen"?

Het antwoord is te vinden op www.danslapochedesactionnaires.be

Meer info:
iw@fgtb-wallonne.be
02 506 82 36

Publicaties ETUI

Het ETUI publiceerde onlangs geactualiseerde versies van wat in de loop der jaren twee belangrijke Europese publicaties zijn geworden.

"Benchmarking Working Europe 2011" vergelijkt Europa met de rest van de wereld of de lidstaten onderling aan de hand van een reeks grafieken en statistieken op uiteenlopende domeinen zoals ongelijkheid, kwaliteit van het werk, sociale bescherming, capaciteit van de economische structuur om een antwoord te geven op de uitdagingen van de klimaatverandering, ...

Voor een meer diepgaande analyse verwijzen we naar de editie 2010 van **"Social developments in the EU 2010"**. Dit rapport geeft een overzicht van de belangrijkste gebeurtenissen van het jaar op sociaal gebied (te bestellen bij ETUI voor 20 euro).

Voor meer info: www.etui.org/

Sociale dumping in de EU: het voorbeeld van de vleessector

Om het vrij verkeer van werknemers binnen de EU vlotter te laten verlopen, laten richtlijnen over uitzendarbeid en detachering toe dat een werknemer van een interimbureau of onderneming in één lidstaat van de EU, tijdelijk in een andere lidstaat gaat werken. De arbeidsvoorwaarden worden grotendeels bepaald door de lidstaat waar de werknemer zijn werk uitvoert.

Dit zorgt binnen de EU voor grote verschillen in bescherming. Zo gelden in Denemarken alle arbeidsbeschermingswetten en CAO's ook voor gedetacheerde werknemers, terwijl dit in Duitsland helemaal niet het geval is. Gezien er in Duitsland ook geen wettelijk minimumloon is, kunnen bedrijven er heel wat loonkosten uitsparen door buitenlandse werknemers te werk te stellen. In sommige (arbeidsintensieve) sectoren gebeurt dat dan ook massaal.

Een opvallend voorbeeld is de varkensvleesindustrie. In Duitsland staan vier bedrijven in voor 60% van de varkensvleesproductie. Eén daarvan heeft nog

50% Duitsers in dienst, de andere drie 10 à 15%. De overige werknemers zijn goedkope werkkrachten uit Oost-Europa. Sommigen werken er voor 3,5€ per uur.

De situatie levert de Duitse ondernemingen zo een groot voordeel op, dat bedrijven uit andere EU-landen – waaronder België – de concurrentie niet meer aankunnen. Sommigen moeten sluiten, anderen zien zich genoodzaakt om op dezelfde manier te werk te gaan. Zo kocht de grootste Deense varkensvleesproducent een onderneming in Duitsland op om aan de strenge Deense beschermingsregels te kunnen ontsnappen.

Het is duidelijk dat de sociale bescherming in alle EU-landen op die manier onder zware druk komt te staan. Enkele parlementsleden van de Europese Socialists&Democrats namen zich voor om deze situatie aan te pakken. Uiteraard zal het ABVV, met het EVV, hun initiatief ten volle steunen.

astrid.thienpont@abvv.be

INTERNATIONALE RELATIES

Studiedag "China-Afrika"

Samen met o.m. Intal en ACV organiseert ABVV op vrijdag 27 mei (9.30-16.30u, Maison des Associations, Washingtonstraat 40 in Elsene) een studiedag over de economische aanwezigheid van China in Afrika en de gevolgen hiervan, positief (werkgelegenheid) én negatief (uitbuiting, slechte arbeidsvoorwaarden, ...). Diverse partijen komen aan bod: regeringen, werkgevers, (kritische) deskundigen en vakbonden (Carlos POLENUS van het IVV en Philip LUKEKE van het Congolese UNTC).

De namiddagzitting is speciaal gewijd aan een analyse van het beruchte contract tussen China en Congo (ertsontginning in ruil voor aanleg infrastructuur).
Inschrijven: AfricaChina.may2011@gmail.com

ABVV-delegatie in Palestina

Van 10 tot 18 april nam een kleine ABVV-delegatie (Jacques MICHIELS, Guy FAYS en Chris VANCOPPENOLLE) deel aan een zogenaamde "inleefreis" naar Palestina, georganiseerd door ABP (Association Belgo Palestinienne). Wat blijkt? De situatie van veel Palestijnen in o.m. Oost-Jeruzalem en de door Israël bezette gebieden op de westelijke Jordaanoever is nog verergerd.

Bedoeling van de missie was ook het leggen van contacten met diverse ngo's en andere organisaties van de Palestijnse burgermaatschappij, evenals met Israëlische organisaties actief op het vlak van mensenrechten. Specifiek voor het ABVV waren er interessante ontmoetingen met "Who profits?" (gezien de acties t.a.v. Dexia, Group 4S en Caterpillar) en de Palestijnse circuschool in Ramallah (die dankzij de steun van o.m. ook ABVV kan blijven verder werken).

Alle Palestijnen die we hebben ontmoet, uiten felle kritiek op Israël. Maar ook de eigen regering, de Palestijnse Autoriteit,

wordt niet gespaard: immobilisme, vriendjespolitiek, te weinig begaan met de echte problemen van de bevolking, te veel centen voor veiligheid en uitbouw van het staatsapparaat ten nadele van sociaal beleid, onderwijs, cultuur, ... Het is duidelijk: méér investeren in mensen is een absolute must.

Dat is net wat het ABVV al enkele jaren doet in zijn samenwerkingsprojecten met de Palestijnse vakbond PGFTU. We hebben trouwens van de gelegenheid gebruik gemaakt om o.m. met secretaris-generaal Shafer SAED en andere verantwoordelijken te discussiëren over een aantal politieke problemen (bv. actie voor minimumlonen, nodige decentralisatie van de werking). Ook de lopende projecten (ABVV Federaal en AC) en mogelijke nieuwe projecten kwamen aan bod. Zelf wil PGFTU verder focussen op de uitbouw van o.m. de vrouwen- en jongerenwerking en betere communicatie. Ideeën genoeg om samen verder te werken.

christian.vancoppenolle@abvv.be